

**การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**

**Development of Learning Packages Using the Cooperative Learning
Model and the Graphic Organizer Technique for Enhancing the
Ability to Write Thai Poetry for Students Studying for a Bachelor's
Degree in Education in Thai Program of
Sakon Nakhon Rajabhat University**

ผู้วิจัย นางสาวจินดา ลาโพธิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญไช้

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์แจ่มจันทร์ สุวรรณรงค์

Researcher : Miss Jinda Lapho; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

(2) Asst. Prof. Chamchan Suwannarong

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 28 คน ได้มาด้วยการคัดเลือกจากผลของการทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย จากกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 แบบแผนการวิจัยใช้แบบ One Group Pretest Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 6 ชุด และ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัยชนิดให้แต่งคำประพันธ์ จำนวน 2 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.86/84.14

2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop learning packages using the cooperative learning model and the graphic organizer technique to enhance the ability to write Thai Poetry for students who were studying for a bachelor's Degree in Education in Thai Program of Sakon Nakhon Rajabhat University, and 2) compare the students' ability to write Thai Poetry after and before they were taught by the aforementioned developed packages.

The samples used were 28 Thai Program studying at Sakon Nakhon Rajabhat University in the second year of Faculty of Education in 2010. They were screened by the result of their achievement test to measure the ability to write Thai Poetry. Then, representatives from the students groups whose abilities were at the high, moderate and to poor levels were selected at the proportion of 1 : 2 : 1, to be the subjects of this study which One Group Pretest Posttest Design was adopted.

The instruments consisted of (1) six learning packages which were designed by using the cooperative learning model and the graphic organizer technique so as to enhance the ability to write Thai Poetry for Thai Program students who were studying for a Bachelor's Degree in Education, (2) the test to measure the students ability to write Thai Poetry. This test was divided into 2 section 1 included 30 multiple choice questions (five-alternatives for each question). Whereas Section 2 was comprised of two subjective question which assigned the students to compose Thai Poetry.

The outcomes were as follows:

1. The efficiency of the developed packages by using the cooperative learning model and the graphic organizer technique to enhance the ability to write Thai Poetry for students who were studying for a Bachelor's Degree in Education in Thai Program was 82.86/84.14.

2. After the Thai Program students of the Faculty of Education had learnt through the developed learning packages by using the cooperative learning model and the graphic organizer technique to enhance the ability to write Thai Poetry, their ability to write Thai Poetry was statistically higher than that of before at .01 level of significance.

ภูมิหลัง

คนไทยเป็นชาติที่มีนิสัยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนมาตั้งแต่อดีต มีหลักฐานปรากฏให้เห็นชัดเจน ได้แก่ วรรณกรรมมุขปาฐะที่เล่าสืบต่อกัน เช่น เพลงกล่อมเด็ก ลำนวน สุภาษิต คำพังเพย เพลงพื้นบ้าน และปริศนา คำทาย เป็นต้น (ประทีป วาทิกทินกร. 2541 : 37) จากความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนของบรรพบุรุษไทยดังกล่าว จึงทำให้คนไทยได้สร้างสรรค์วรรณกรรมลายลักษณ์ที่มีคุณค่าอย่างอเนกอนันต์ขึ้นมาโดยเฉพะคุณค่าด้านความงามเชิงวรรณศิลป์ที่มุ่งเน้นเรื่องศิลปะการใช้ถ้อยคำที่ไพเราะ สละสลวย ก็น่าจะมีสัมผัสคล้องจองกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีชื่อเรียกในเวลาต่อมาว่า “คำประพันธ์ไทย” หรือ “กวีนิพนธ์ไทย” อัมพร สุขเกษม (2524 : 6, อ้างถึงใน อัมพร ภูระหงษ์. 2549 : 1) กล่าวว่า การได้อ่านหรือได้ฟังบทร้อยกรองหรือคำประพันธ์ที่ร้อยเรียงด้วยถ้อยคำที่คล้องจองไพเราะจะช่วยกล่อมเกลาคิดใจให้เป็นคนมีคุณละเมียดละไม มองโลกในแง่ดี มีความเข้าใจเพื่อนมนุษย์ เสริมสร้างความคิดและจินตนาการ คำประพันธ์จึงเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่มีคุณค่าที่คนไทยในปัจจุบันควรภาคภูมิใจ ช่วยกันอนุรักษ์และสืบทอดไว้ให้เป็นเอกลักษณ์คงอยู่คู่กับภาษาของชาติตลอดไปในปัจจุบันคำประพันธ์ได้รับยกย่องว่าเป็นการเขียนชั้นสูง เห็นได้จากการนิยมนำมาใช้ในโอกาสมหามงคลสำคัญต่างๆ อาทิ โอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา โอกาสงานสมโภช ฯลฯ โดยเขียนในรูปของบทอาเศียรวาท บทถวายราชสดุดี บทเฉลิมพระเกียรติคุณ และบทสดุดี เป็นต้น

ด้วยคุณค่าและความสำคัญของการแต่งคำประพันธ์ไทยดังกล่าว หลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันจึงได้บรรจุรายวิชา “ลักษณะคำประพันธ์ไทย” และ/หรือ “กวีนิพนธ์ไทย” เข้าไว้ด้วย โดยเฉพาะหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) สาขาวิชาภาษาไทย ได้กำหนดรายวิชาดังกล่าวไว้ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialization) กลุ่มวิชาเฉพาะ (ภาษาไทย) แต่จากสภาพ

ปัญหาในปัจจุบันพบว่านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรและสาขาวิชาดังกล่าว ส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์อยู่มาก หลายคนไม่สามารถแต่งคำประพันธ์ได้เลย และในส่วนที่คิดว่าสามารถแต่งได้บ้างก็แต่งได้เพียงขึ้นละ 1-2 บทเท่านั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอสำหรับการแต่งคำประพันธ์เพื่อใช้ในกิจกรรมงานต่างสำคัญๆ ต่างๆ ได้ และไม่เพียงพอสำหรับภูมิรู้ของนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรดังกล่าว (นันทพร นิลจินดา. สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2553 ; เตือนใจ พิทักษานุกรณ์. สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2553 และร่ำเพย ไชยสินธุ์. สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การแต่งคำประพันธ์เป็นงานเชิงสร้างสรรค์ที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน เพราะนอกจากผู้เขียนจะต้องใช้ความนึกคิดที่แหลมคมแล้วยังต้องคำนึงถึงศิลปะการแต่งที่งดงามทั้งถ้อยคำภาษา โวหาร และข้อบังคับทางฉันทลักษณ์อีกด้วย ดังนั้นการสอนแต่งคำประพันธ์จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องสร้างบริบทและจัดหาสื่อหรือเทคนิควิธีการต่างๆ เข้ามาใช้เพื่อปลูกเร้าผู้เรียนให้เกิดความสนใจ เกิดพลังทางความคิด จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ผู้วิจัยพบว่าชุดการเรียนการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลดีทั้งในด้านการให้ความรู้เชิงทฤษฎี และให้ผู้เรียนใช้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง (สุนันทา สุนทรประเสริฐ. 2544 : 2 ; พิมพีใจ พจน์สมพงษ์. 2549 : 37) และยังพบอีกว่าความพยายามในการสร้างเสริมความสามารถในการแต่งคำประพันธ์นั้นยังมีปรากฏในอีกหลายแนวทาง เช่น การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (ภชาวิญ สุตสงวน. 2549 : 47 ; สมถวิล ศิริศิริกุล. 2549 : บทคัดย่อ) ตลอดจนการใช้เทคนิคผังกราฟิกก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ (จตุพร ชาดง. 2547 : บทคัดย่อ และศิวกร สุวรรณไตรย์. 2552 : บทคัดย่อ)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยขึ้น เพื่อเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ของนักศึกษาต่อไป

ปัญหาของการวิจัย

1. ชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีลักษณะและองค์ประกอบเป็นอย่างไร และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

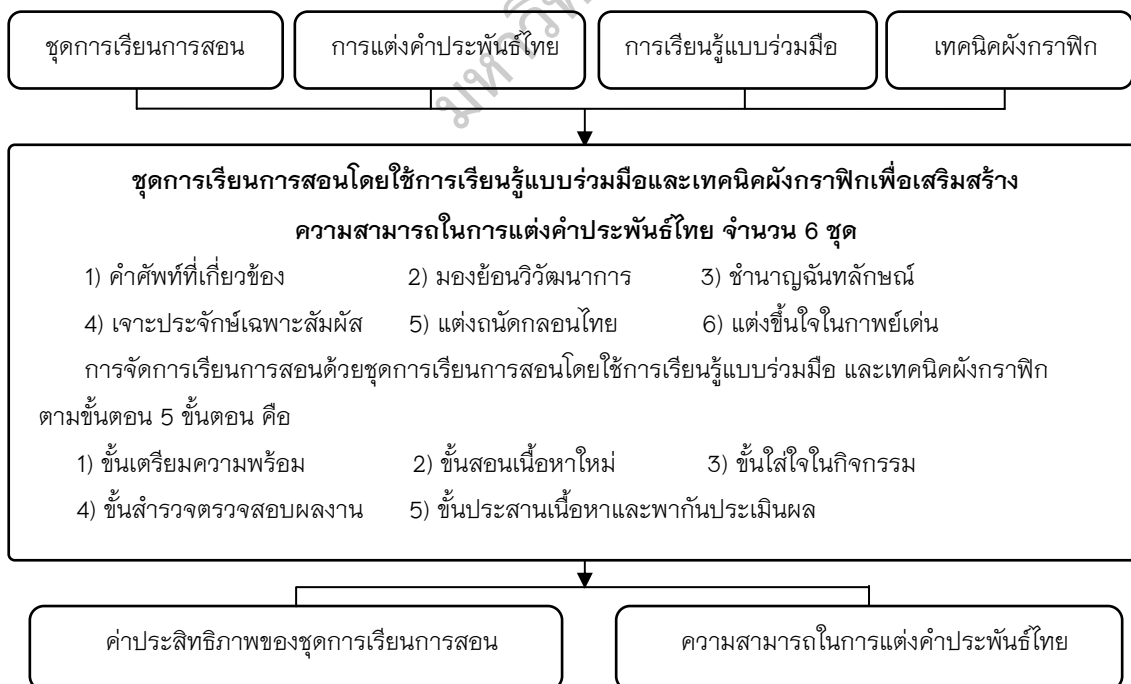
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้



วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 การสร้างชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 6 ชุด ได้แก่ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง มองย้อนอดีตนาการ ชำนาญฉันทลักษณ์ เจาะประจักษ์เฉพาะสัมผัส แต่งฉันทลักษณ์ไทย และแต่งขึ้นใจในกาพย์เห่ ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{x} = 4.70$

แนวทางในการฝึกแต่งคำประพันธ์

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์จนทำให้ได้แนวทางในการนำมาใช้สอนแต่งคำประพันธ์ในชุดการเรียนการสอนชุดที่ 5 และ 6 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดหัวข้อเรื่อง+เลือกผังกราฟิก+กำหนดความคิด

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดความคิดตรง+ความคิดย่อย

ขั้นตอนที่ 3 นำความคิดตรงและความคิดย่อยมาแต่งประโยค

ขั้นตอนที่ 4 นำประโยคมาเรียบเรียงเป็นความเรียงร้อยแก้ว

ขั้นตอนที่ 5 แต่งคำประพันธ์ตามที่กำหนด โดยคำนึงถึง 1) จังหวะสัท 2) การเรียบเรียงเนื้อหาซึ่งไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตามร้อยแก้ว 3) ขยายความเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ 4) เพิ่มความงามเชิงวรรณศิลป์ เช่น การใช้โวหาร และสัมผัสใน เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 6 ทบทวนตรวจสอบผลงาน

ขั้นตอนที่ 7 ส่งผลงานเพื่อประเมินตาม

เกณฑ์ที่กำหนด

1.2 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) นำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ได้แบบทดสอบที่มีค่าระดับความยาก (P) ระหว่าง 0.42-0.75 และอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.33-0.83 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าเท่ากับ 0.91

ตอนที่ 2 แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ได้ค่าระดับความยาก (P) เท่ากับ 0.41 ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.55 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.81

2. การดำเนินการทดลองใช้ชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ชั้นปีที่ 1-5 จำนวน 184 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี) สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 28 คน ได้มาด้วยการคัดเลือก

แบบหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการเลือกเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน แล้วให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วจัดแบ่งนักศึกษออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับคะแนน เป็นกลุ่มเก่งปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 แล้วคัดเลือกจากแต่ละกลุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้นักศึกษาจากกลุ่มเก่ง 7 คน กลุ่มปานกลาง 14 คน และกลุ่มอ่อน 7 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.2.1 ชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 6 ชุด

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 แบบอัตนัยชนิดให้แต่งคำประพันธ์ จำนวน 2 ข้อ

2.3 แบบแผนการวิจัย เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pretest Posttest Design

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (2 ชั่วโมง)

2.4.2 ดำเนินการสอนตามแผนบริหารการสอนตามลำดับชุดการเรียนการสอน ทั้ง 6 ชุด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (20 ชั่วโมง)

2.4.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ชุดเดิมสำหรับปรนัย และเปลี่ยนแปลงหัวข้อใหม่สำหรับแบบทดสอบแบบอัตนัย (2 ชั่วโมง)

2.5 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายชุดทั้ง 6 ชุด มาหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายชุดการเรียนการสอน จำนวน 6 ชุด กับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์หลังเรียน โดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2 วิเคราะห์ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก โดยการทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการโดยการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน การร่วมกิจกรรมกลุ่มพูดคุย ชักถามทั้งเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม ตลอดจนจากการตรวจผลงานแล้วนำมาจัดจำแนกหมวดหมู่ตามผลการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองใช้ชุดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น สรุปได้ดังนี้

1. ชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถ

ในการแต่งคำประพันธ์ไทย สำหรับนักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพ
เท่ากับ 82.86/84.14 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยของ
นักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนโดยใช้การ
เรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อน
เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ชุดการเรียนการสอนทั้ง 6 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
นี้ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
รายวิชาทฤษฎีบทประพันธ์ไทย (Thai Poetry) และรายวิชาลักษณะ
คำประพันธ์ไทย (Characteristics of Thai Poetry) ซึ่งเป็น
รายวิชาเลือกในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 5 ปี)
และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชา
ภาษาไทยที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งได้

1.2 เนื่องจากชุดการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น
มุ่งเน้นการฝึกเฉพาะคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
กลอนสี่กวาง กลอนดอกสร้อย กาพย์ยานี กาพย์ฉบง
และกาพย์สุรางคนางค์ 28 เท่านั้น ฉะนั้นหากต้อง
นำไปใช้ในการฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทอื่นๆ ก็ควร
ปรับใช้ให้เหมาะสม

1.3 ชุดการเรียนการสอนทั้ง 6 ชุดนี้ สามารถ
นำไปปรับใช้กับการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานได้

1.4 ผู้สอนที่ต้องการนำชุดการเรียนการสอนชุด
นี้ไปใช้ ควรศึกษาแผนบริหารการสอนสำหรับแต่ละชุด
ให้เข้าใจ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ดำเนินไปอย่างมีระบบ และมีความสอดคล้องกับใบงาน/
กิจกรรมที่กำหนดไว้

1.5 ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งที่เป็นแบบทางการ
และแบบไม่เป็นทางการ เพื่อจะได้ชี้แจงขั้นตอนการ
ปฏิบัติกิจกรรมของการเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละ
รูปแบบได้อย่างชัดเจนและเป็นไปอย่างคล่องตัว

1.6 ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
เทคนิคผังกราฟิกแต่ละประเภทให้เข้าใจ เพื่อจะได้
แนะนำให้นักศึกษาได้เลือกนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม
และในขณะเดียวกันก็จะสามารถตรวจประเมินผลงาน
ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้สนใจสามารถนำแนวทางการสร้างชุดการ
เรียนการสอนของการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้ในการสร้าง
ชุดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ในระดับอุดมศึกษา
และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้

2.2 ผู้สนใจควรศึกษาเกี่ยวกับเจตคติ หรือ
ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนการสอนด้วย

เอกสารอ้างอิง

- จตุพร ชาดง. การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความด้วยแผนที่ความคิด วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ประทีป วาทิกทินกร. ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์, 2541.
- พนอจิต จันทา. การพัฒนาชุดการสอนวิชาการเขียน สำหรับนักศึกษาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี.
อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2548.
- พิมพ์ใจ พจนสมพงษ์. การพัฒนาแบบฝึกการเขียนบทประพันธ์ในงานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ภาขวัญ สุดสงวน. ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเขียนบทร้อยกรอง โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.
- ติวกร สุวรรณไตรย์. การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พฤติกรรมการกล้าแสดงออกทาง
ความคิดและเจตคติต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แนวคิดพหุสัมพันธ์และเทคนิคผังความคิดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2553.
- สมถวิล ศิริศิริกุล. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและกระบวนการ
กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสระแคน สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การผลิตนวัตกรรมการเรียนรู้การสอน “การสร้างแบบฝึก”. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้
ด้านระเบียบกฎหมาย, 2544.